

да дойдешъ при него. И ако той не ся отрича отъ тебе, като си грѣшенъ, защо по тѣзи причинъ ся бавишь да идешъ него? Той знае че ты си облеченъ съ мръсны дрипы, и боленъ отъ гнѣснѣ болѣсть, но пакъ ти дума, "Дойди при мене.," И той тя кани, защото си тѣй облеченъ и толкозъ боленъ, и затова колко ще си безуменъ ако ся отречешъ отъ призываніе-то му, защото си такъвъ. Щѣше да е по прилично да кажешъ, "Азъ съмъ гладенъ и затова не ще ямъ, сиромыхъ съмъ и затова не ще приѣмъ помощъ,," нежели да кажешъ, "Азъ съмъ недостоинъ и затова не щѣ да идѣ при Исуса за да мя прости.,," Той радостно ще тя приѣме, защото си недостоинъ. Ты думашъ че не можешъ да идешъ както трѣба, както прилича, то иди както можешъ. Исусъ не ни зарѣча какъ трѣба да идемъ при него, или да тичамы, или да пълзимъ, или да вървимъ право, но само да идемъ. Както и да идемъ ще бѣдемъ пріети отъ него. Пълзи, влачи ся, не вреди, само иди. Не ли думашъ, че не си ся покаялъ за грѣхове-тъ си, колкото прилича. Имашъ право, но никога нѣма да ся покаешъ доволно; защото покаяніе-то, както сички-тъ други добродѣтели, непрестанно расте, и на никого покаяніе-то не може да е равно съ грѣхове-тъ му. Обаче ный не ще ся спасемъ по причинъ, че доста сме ся покаяли за грѣхове-тъ си; но ако ся покаемъ искренно за тѣхъ, ще ся спасемъ защото Исусъ Христосъ умръ за насъ. Не ли ду-